

“హా డిషా!” అంటూ హాస్టల్ టర్నింగ్ లో కనబడిన ఉషకు స్వాగతం పర్కింది పదిహేను నిమిషాలనుండి బస్ రోక విసిగెత్తిపోయిన సుందరి.

“హా డిషా!” అంటూ, ఆసలే చిన్నగా ఉన్న మూతిని ఇంకా చిన్ని సున్నాలా చుట్టి, ‘టక్కా టక్కా’ మని ఎటుమదాల జోళ్ళను చప్పుడు చేస్తూ, నేనంత దగ్గరకొచ్చి జేరింది ‘మినియేటర్ వై జయంతిమాల’ లాంటి అమ్మాయి.

“ఏవోయ్, మీకూ ఫస్టవర్ క్లాసు లేదా?” అన్నది సుందరి.

“నో” ము కనరిగా అవి. అప్పటివరకూ తన లైపు గ్రుచ్చినట్లు చూస్తున్న అబ్బాయివైపు పరిశ్రగా చూసింది.

నదరు అబ్బాయి వెంటనే సర్దుకొని, చూపుని వైకే మరల్చి, ఒక్కనే గోడమీదున్న ‘దునియా’ నివిమా పోస్టరు తాలూకు దేవానందు బొమ్మమీద దృష్టి నిల్పి, ఆనక బస్సొచ్చే వైపుకి ముఖం త్రిప్పి, ఏవీ ఎరగనట్లు నిలబడి పోయాడు.

“ఆహా!” మనసులోనే ఏదో విర్ణయానికొచ్చిన ఉష ఓసారి గొంతు నవరించుకొని, “చూడు సుందరి!” అన్నది.

“ఎవర్ని?” వెంటనే అడిగింది సుందరి.

“టోడిజోకూ నువ్వును! చెప్పేది విను!” అన్నది ఉష.

“ఏంటా చెప్పు” అన్నది సుందరి.

“ఇప్పుడూ—” ప్రారంభించింది ఉష.

“ఎప్పుడు?” అమాయకంగా మొహం పెట్టి ప్రశ్నించింది సుందరి.

“ఇదిగో, విల్లెయ్యక చెప్పేది విను, ఇప్పుడు సాధారణంగా అద్దాలు, అవే - ‘కళ్ళద్దాలు’ రెండు రకాలు: ఒకటి చలవద్దాలూ, రెండు జబ్బు అద్దాలు”

“అదేమిటోయ్ ఉషా, ఉన్నట్టుండి కళ్ళద్దాల క్లాసు తీసుకుంటున్నావ్, ఏవీటి సంగతి?” అంటూ చుట్టూ కలయజూసింది సుందరి.

కలయజూస్తున్న సుందరి కళ్ళు యిందాకటి అబ్బాయిమీద పడేసరికి సుందరి పెదిమలు యించగ్గా నవ్వి నయ్. బిక్కుమొహం పెట్టుకొన్న అబ్బాయి మాత్రం అనుకోకుండా తన నల్ల బట్టి సేగర్ ఫ్రేమ్ లో ఇమిడిన కళ్ళద్దాలను ఓసారి నర్చుకొని చెవులను ఉషా, సుందరిలవైపు వదిలేశాడు.

“ఏం?” అంటూ మళ్ళీ ప్రారంభించింది ఉష.

“మళ్ళీ చలవద్దాలు జబ్బు అద్దాలు రెండు రకాలు, ఒకటి నల్లద్దాలు రెండు. పాదరసం అద్దాలను!”

“మరి జబ్బు అద్దాలో?” ఉత్సాహంగా ప్రశ్నించింది, ఉషా యింకా చెప్తున్న ఉషను సుందరి.

“జబ్బు అద్దాలు వలు విధములు. షార్ట్ నెట్లు, లాంగ్ నెట్లు, టెక్టూరం వగైరాలు. కాని చాలా మంది చదువుకునేవాళ్ళకి ఎక్కువగా షార్ట్ నెట్లు వస్తుందన్నమాట!”

“షార్ట్ నెట్ అద్దాలలో మరింక రకాలు లేవా?” వెక్కిరిస్తున్న ధోరణిలో ప్రశ్నించింది సుందరి, ప్రక్కనే ఉన్న అబ్బాయిని చూస్తూ.

“ఎందుకులేవూ? బ్రహ్మాండంగా ఉన్నాయ్. వాటిలో భూ కర్ణాల నీ, పోదాబట్టి అద్దాలనీ

ఉక- ఇంకా, గోళీకాయ అద్దాలనీ రకరకాలు న్నాయ్.”

ఉష మాటలు వింటూనే పకవకా వవ్వేసి, నవ్వు నంతటినే చేతిలో ఉన్న పువ్వుల రుమాల్లో దాచే న్నింది సుందరి.

“ఇప్పుడు మనం నడనగా నివిమావేసుకోవాలనుకో, చుట్టుపక్కల ఎవరికైనా భూతద్దాల కళ్ళ జోడుంచే అడిగి తీసుకొని, నివిమా వేసుకొని తిరిగి యిచ్చేయొచ్చు నవ్వుమాట!” ఉషా సుందరి ఇద్దరూ ‘డ్యూయెట్’ నవ్వులు నవ్వేరు.

నల్లబట్టి కళ్ళద్దాల అబ్బాయి గుటకలు మ్రింగేడు.

“భూతద్దాల వల్లగల ప్రయోజనము మరియొకటి వేర్కొనుము” నవ్వు మర్యలో దైలాగు వేసింది సుందరి.

“అఁ - ఏవీటి చెప్పా... రైట్. చూడూ. ఎవరైనా సిగరెట్ ముట్టించుకోవాలనుకో, నమయా వికీ అగ్గిపెట్టె ఉండదనుకో, అప్పుడు, ఈ భూత

ద్దాల్ని ఎండకి అడ్డుకొనెట్టి, సిగరెట్టు, చుట్టూ, బీడి వగైరాలు అంటించుకోవచ్చు!”

ఉష మాటలు వింటూ విపరీతంగా నవ్వేస్తూ, చేతిలో పుస్తకాల్ని వదిలేసింది సుందరి.

“ఏవీటోయ్ మరీనూ!” అంటూ సుందరి పుస్తకాల్ని తీసే ప్రయత్నంలో క్రిందికు వంగిన ఉషకు కళ్ళద్దాలబ్బాయి నిల్పొన్నచోట ‘రవెరవ’ మంటూ రాలివస్తూ కన్నీటిబొట్లు ఎన్నో కన్పించినయ్. ఒక్క జీణం హృదయం ద్రవించినట్లైంది. పుస్తకాల్ని వత్తుపెట్టి, సుందరికి అందిస్తూ ‘కళ్ళద్దాలబ్బాయి’ వైపు ఓసారి చూసింది ఉష.

‘మీకు భగవంతుడు ఎంతో అందమైన కళ్ళు నిద్దాడు, కాదనను. వాటికి కాటుకా అదీ తీర్చి దిద్ది ఇంకా అందంగా మీరు తయారుచేసుకోవాలారు. కాని నేనో? ఏజిక్కు చదువుకోవటాన్న మూలంగా రోజూ తెలిసికొంటున్నా, మైక్రోస్కోపులో నానాయాతన పడుతూ ఇలా కళ్ళజబ్బు కొనితెచ్చుకున్నాను. మీరూ ఏజిక్కు చదివితే సరి. నాకంటె

మందమైన అద్దాలు - త్రిపాయింట్ ఫ్రైమ్. రాయల్ ఎస్ పీల్డ్. బుల్డేట్ ఫ్రూఫ్ అద్దాల నయం - ఆర్.

- అనేదామని దైలాగు మనసులో ప్రవేశయే కాపున నిలంరంగు నెంబర్ టెన్ బిస్తు రావడం, ఉషా, సుందరి చెంగన లోపలికి దూరడం, "భాళి లేడు పోసిడె, రైట్ రైట్. ఎక్కడా అవక!" అంటున్న క్లీనర్ మాట ప్రకారం బిస్తు ముందుకు దూసుకుపోవడం కళ్ళద్దాలద్వాయి కన్నీటితోమిగిలి పోవడం క్షణంలో జరిగిపోయినయే.

'ఈ అద్దాల్ని ఏవైనా సరే, ఎంత ఖర్చయినా సరే వదిలిం చేసుకోవాలి!' గట్టిగా అనుకోన్నాడు కళ్ళద్దాలద్వాయి గుణకలు ముంగేస్తూ.

* * *

"ఏమిదోయ్ ఉషా, పాప మా కళ్ళద్దాలం గోపాలాన్ని అలా టూపు లేవేనీ వీడిసిం చేసేవో? ఆతని కన్నుళ్ళు చూసేసరికి నాకు గుండె తడుక్కుపోయిందిమ్మి?" అన్నది సుందరి. మధ్యాహ్నం కేంట్లీనో రసగులా తింటూ.

"అఁ అఁ, ఆ గోపాలం సువ్వనొన్నంత అమాయకుడుకాడు. మొన్ననోసారి ఏవైయ్యిందో తెల్సా?"

"తెలీదు, చెప్పు!"

"మొన్ననూ..."

— హాస్పిటల్ బస్ స్టాప్ లో ఒంటరిగా నిల్చు నున్నది ఉషా. అంతలోకే ఎటునుండో చూడవచ్చిగా ఇద్దరబ్బాయిలొచ్చి దగ్గరజేరారు. అందులో ఒకతనికి అద్దాలున్నయే గెండ్ అతనికి అద్దాలేవు. అద్దాలేవి అద్వాయి అద్దాలన్న అద్వాయిని "గురు గోపాలం!" అని పిల్చేడు.

'ఓహో, అద్దాలబ్బాయిపేరు గోపాలం, అతని ఇంటిపేరు 'గురు' ను గామోసు' ననుకోని విట్టెను కొని చిన్నగా నవ్వుకొన్నది ఉషా.

అద్దాలేవి అద్వాయి మరి ఏం నై గజేసేదో ఏమో, గోపాలం ఒక్కసారిగా 'పురి' అయిపోయేడు.

"చూడరా మూర్తి 'పంకాల్లో కన్నీటికంటే ఏ 'పంకా' మంచిది?" అన్నాడు గోపాలం క్రిగంట (అద్దాల్లోంచి) ఉషావైపు చూస్తూ.

"ఉషా పంకాలనే వాడుడు!" సలహా ఇచ్చాడు మూర్తి.

"ఉషా హాకాలు ఎన్ని రకాలు?" అడిగాడు గోపాలం

"ఓబుల్ ఫేస్టూ, సీలింగ్ ఫేస్టూ, లోపుడు ఫేస్టూ, ఉషా-ఆల్-వర్సన్-ఫేస్టూ అని పలు విధములు గలవు. మళ్ళీ వీటన్నిటిలోనూ గవ్వకాయ రంగు ఉషా ఫేస్టూ, ఆకుపచ్చ, గోధుమరంగు ఉషా ఫేస్టూ, కొన్ని గిరున తిరిగే ఉషా ఫేస్టూ. ఆబ్బో...నా రకాలు!" అంటూ పడిపడి నవ్వేడు గోపాలం.

ఉషా తన 'చిన్నిమూతి'ని ఇంకా 'చిన్నిసున్నా'లా చుట్టి, గట్టిగా ఊపిరిపీల్చి, వదిలింది.

చూడరోయ్ మూర్తి! ఇంకా విను! ఉషా ఫేసులే కాక, ఉషా కుట్టుమిషన్నెన్ని రకాలో తెల్సా?" అన్నాడు హాషారు గోపాలం

"తెలీదు" అన్నాడు మూర్తి.

"ఐతే విను! ఉషా కుట్టుమిషన్ను రెండురకాలు ఒకటి చేతి మిషన్ను, రెండు కాలి మిషన్ను—"

గోపాలం మాట వింటూనే మొల్లమన్నవ్వేడు మూర్తి.

"ఆ కుట్టుమిషనేగాని ఉంటే మీ నోళ్ళు కుట్టిపారేడును" అందామనుకొన్న ఉషాకి స్త్రీ సహజమైన సిగ్గుతో కోపం కలగడం మూలంగా, నోడు పెగలలేదు పెదిమలు కోపంతో కొరికేస్తూ బిస్సొచ్చేవరకూ నిస్సహాయంగా నిలబడిపోయింది.

అందుచేత ఎల్లప్పుడూ ఉషామార్కు పంకాలనూ, కుట్టుమిషన్నే వాడుడు!" అంటూ గోపాలం, మూర్తిలూకూడా బిస్తువెనక వేళ్ళాడేరు.

..... "అందుకన్న మాట పొద్దుట అలా కన్నీళ్ళు తెప్పించేను" అన్నది ఉషా గర్భంగా.

"అహః! ఆదా ఫ్లేష్-బేక్ స్టోరీ! కుర్రాడు చూసే వొర అమాయకుణ్ణా. అద్దాలూ అవీ వేసుకొని బుద్ధిమంతుణ్ణా నిల్పొంచే ఏవో అనుకున్నాను. మంచిపనే చేసేవో, కంగ్రాట్స్, వీడి ఇంకో స్ట్రీట్ కి ఆర్డరియ్!" అంటూ హాషారు గా సర్వర్ని పిల్చింది సుందరి.

* * *

"ఏవోయ్ ఉషా! అలా పడుకున్నావ్, నడు పీల్ కి పోదాం" అన్నది సుందరి.

"అబ్బబ్బ! ప్రాక్టికల్స్ చేసొచ్చేసరికి బోర్ కొట్టేసింది. దాంతో ఎండలో బస్కోపం నిల్చున్నా నేమో, విపరీతమైన తలనొప్పి వచ్చేసింది. తల బద్దిలై పోతుండనుకో!" నీర్వంగా అన్నది ఉషా.

"అనానీనీ మింగలేక పోయేవా?"

"అదీ అయింది, లాభంలేక ఇలా తలపట్టుకు పడుకున్నాను. ఐ వాంట్ సమ్ రెస్ట్! నువ్వు మిగతావాళ్ళతో కల్చి వెళ్ళిపో!"

"రైట్" అంటూ నిష్క్రమించింది సుందరి. విపరీతమైన తలనొప్పితో మెరికలు తిరిగిపోయి మూలుగు ప్రారంభించింది ఉషా. రూమ్మేట్లూ, నైడు రూమ్మేట్లూ అందరూ వచ్చి సలహాలు ఉచితంగానే ఇచ్చి తలొరకం మూత్రా మింగించేసేరు.

దాంతో ఇంకా ఉదృతమైపోయింది తలనొప్పి. మర్నాడు క్లాసులు మానేసి "అయ్యో నొప్పి, తల నొప్పి, కళ్ళుపోట్లు, నరాలులాగేస్తున్నాయ్" అంటూ గోలగోల చేసేసింది ఉషా.

"నడవ్వోయ్, డాక్టరు దగ్గరకెళ్ళాం" అంటూ దగ్గర్లోనే ఉన్న డిస్పెన్సరీకి నడిపించేరు స్నేహితు రాయిండు.

ఇది ఆనారోగ్యంవల్లకాదు తల్లీ. తెలవార్తూ చదవడంమూలాన కళ్ళు కాస్త దెబ్బతినడంవల్ల ఇలా తలనొప్పి వస్తూఉండవచ్చు. యు బెటర్ కన్సల్ట్ సమ్ ఐ-స్పెషలిస్ట్" అని సలహా ఇచ్చి ఫీజు పుచ్చుకున్నాడు డాక్టరుగారు.

కన్సల్ట్ చేసిన తర్వాత ఐ.స్పెషలిస్ట్ ఆ టెస్టు ఈ టెస్టు చేసి, కంట్లో ఆ మందూ ఈ మందూ వేసి ఆ ఆలను, ఏ వీ వీ డీ లనూ చదివించి, అమ్మా, నీవేరేమిటమ్మా" అన్నాడు

"ఉష" అన్నది ఉషా.

"చాలా మంచిపేరు తల్లీ నీది. నీ పేరున్న

వాళ్ళంతా ఎంత అదృష్టవంతులో తెల్సా! ఆ పేరులో పంకాలూ. కుట్టుమిషన్నూ తయారు చేసి, ఆ కంపెనీవాళ్లు ఎంతలేని లాభాలుపొందుతున్నారో ఏకు తెలియని దేముడమ్మా."

"డాక్టరుగారు!" అని అరిచిన ఉషా కళ్ళు ముందు కళ్ళతోడు గోపాలం లీంగా మెదిలాడు.

"కంగారు పడకమ్మా. నువ్వు టీవీతంలో ఎంతో అదృష్టవంతురాలి వవుతావ్. ఇది గో చూడు, దీన్నో వ్రాసిన ప్రకారం కళ్ళతోడు కట్టించుకొని అలా పెట్టుకో. ఇలా తలనొప్పి మాయమై పోతుంది!"

"కళ్ళతోడా, నేను చచ్చినా పెట్టుకోను!" అరిచింది ఉషా.

"అయితే బాధ ననుభవించాల్సిందే. ఆనక నీ యిష్టం తల్లీ! అంటూ లేచిపోయాడు ఐ-స్పెషలిస్టు.

"భగవాన్, ఇప్పుడెలా?" తల చేత్తో పట్టు క్కూర్చుంటిపోయింది ఉషా.

* * *

మొదటిసారిగా కళ్ళతోడు పెట్టుకొని, ఏదో అవమానంతో బాధపడ్తున్నట్టుగా ఫీలవుతూ బస్ స్టాపు కొచ్చింది ఉషా.

ఎదురుగా గోపాలం; తలదించేసుకోబోయిన ఉషా ఎందుకో ఒక్కసారిగా అతని ముఖంవైపు చూసింది. చూసి విపరీతంగా ఆశ్చర్యపోయింది:

"అరె, గోపాలాన్ని కళ్ళతోడు లేదే? ఏమైంది? తీసేస్తే ఎలా కన్నకుతుంది? అదీగాక, తనవైపు దూరంసుంచే నవ్వుతూ చూసేదే! అంత లావు పాటి అద్దాలు లేదే ఎలా చూడగలుగుతున్నాడు? అవును ఎలా చూడగలుగుతున్నాడు? అదేదో తనకీ చెప్తే ఈ కళ్ళతోడు బాధ ఉండదే! ఎలా అడగడం? టేసు, తప్పేముంది? అడిగేస్తా! పోయిందేముంది. అవమానిస్తే అవమానిస్తాడు!"

సలహాతమైపో సాగింది ఉషా. ఇంతలో..

"చూసేరా, అనాడు నా అద్దాలమీద జోకు లేనేరు, దేవుడు మీకు అద్దాలు ఏర్పాటు చేసేడు. ఇప్పుడు నాకు అద్దాలు అవసరం లేదుగా! హాయిగా చూడగలిగే ఏర్పాటు చేసుకున్నా, ఓహో!" అన్నాడు గోపాలం, దగ్గిరావచ్చి.

"నన్ను క్షమించండి గోపాల్. దేవుడు నాకు తగిన ప్రాయశ్చిత్తం చేసేడు. ఇంకెప్పుడూ ఎవర్నీ ఏమీ అనను. మీరు అద్దాలు లేకుండా ఉండడాన్ని ఏంచేసేరో చెప్పరా!" గోముగా అడిగింది ఉషా.

నీరెపోయేడు గోపాలం. అయినా తమాయంబు కొని. "నేనెందుకు చెప్పాలి? అనలు మీరెవరో నేనెవరో! చెప్పనుగాక చెప్పను"

"అంతేనా? చెప్పరా? స్టీ...క్, మీరు నా ఫ్రెండ్ కారా? మీ గర్ ఫ్రెండ్లూ అడిగితే చెప్పరా"

"నిజమే! మీరు నా ఫ్రెండ్" ప్రామిస్! నోరోదిలేని చేయి జూపేడు గోపాలం ముదేసుకు పోతూ.

"ప్రామిస్!" అంటూ గోపాలం చేతిలో చేయి వేయబోయి, అది పట్టికోర్డ్ ఇది గుర్తు

చిత్రాలు

ఫోటో : చంద్రప్రసాద్

కొచ్చి, వచ్చన చేయి నైనక్కులాగేను వన్నది ఉష.

“ఐతే చెప్పేస్తున్నా ... చెప్పే... యున్నా.” అన్నాడు గోపాలం ముగ్ధుడైపోతూ, కుడి చేతి బొటనవేలిని అదేసరిగా నమలేస్తూను.

“ఊం, చెప్పండి! -” ముద్దుగా ఉష! “చెబితే ఏమిస్తాడు? - గోముగా గోపాలం! “ఏం కావాలంటే అదీ!” - ఉషహామీ. “మరి... సినిమాకి... రిసికెళ్ళాలి...” - గోపాలం కోరిక.

“ఒక్క సినిమా యేవీటి, వ్యవ సినిమాలకి తీసి కెరకా చెప్పండి, వేగిరం” - సస్పెన్స్ ఇరింప లేని ఉష.

“వృది సినిమాలే! ఛెంహ్యూ: ఏవేవీటి: హిందీవా ఇంగ్లీషువా: నాకు తెలుగుసినిమా లొట్టు. హిందీసినిమాల్లో దేవానంట్ ఉంటేనే కావాలి. ఇంగ్లీషు వి యేమైనా వర్కాలేను, రీలామహల్లో యివేళ్ళ” కావాలంటేనూ గానగళాలేను గోపాలం.

“అబ్బబ్బబ్బబ్బబ్బ బోయ్!” కోప్పడింది ఉష. “ఇంతకీ అనలునంగతి చెప్తారా? నే వెళ్ళిపోనా?”

అని బెదిరిందింది. “వెళ్ళాడు చెప్తా” నన్నాడు గోపాలం.

“అయితే చెప్పేయండి” అంటూవగ్గరకొచ్చింది ఉష.

మీరు నమ్మ అప్పుడు ఏడిసిందేరగా, అప్పటినుంచి ఆ పుస్తకాలూ, ఈ పుస్తకాలూమాసి, కళ్ళతోడులేకుండా ఉంటే మార్గం గురించి ఎంకర్ల యికి చేసా. కొత్తగా ‘కాంటాక్ట్ రెస్టోన్’ అని వచ్చినయేరెండి. మన ‘సైలాభాసూ’ వాళ్ళూ అనే వాడుకున్నాడు. వాటిని కంటిలోనే పైన అనుడస్తారు. అసలు కళ్ళతోడు అవనరంలేదు. ఈ ఛోదాయిస్త అద్దాల్లో కరెక్ట్ అవ్వని ‘సైట్’ కూడా ఈ ‘కాంటాక్ట్ రెస్టోన్’తో కరెక్ట్ చేయొచ్చు. తెల్లూ? ఇంకా రెలియాలంటే ‘ఫిజిక్స్’ వదువుకోవాలి. అర్థమైంది రుమా? అయితే నా సినిమా రెప్పుడూ మరి చెప్పండి!” అడిగాడు గోపాలం.

“తండ్రిగొప్ప కూడా ఆ కాంటాక్ట్ రెస్టోన్ ఉంటవా?” అన్నది ఉష ఆలోచిస్తూ.

“నా ‘వృది’ సినిమాలూ చూపించేస్తే ఆ విషయం చెప్తూ. లేకపోతే చెప్పను!” మొండిగా అన్నాడు

గోపాలం, “స్టీ...క్” అన్నది ఉష:

“స్టిక్ అనగానే ‘ఐస్టోఫోయి చెప్పేస్తానను కొన్నారా? యుద్ధీక్ మీట్ మీ ఎట్ ‘రీలామహల్’ బై సిక్స్-డిన్ యావ్వింగ్, ఓకే” అంటూ వకవకా వెళ్ళిపోయిన గోపాలం వైపు చూస్తూ నిద్రించి పోయింది ఉష.

అ రోజు సాయంత్రం రీలామహల్ బాల్కనీలో ఒకటి, రెండు సీట్లలో కూర్చున్న ఉష. గోపాలంబు ఒకే, ‘కోకా-కోలా’ బాటిల్లో రెండు ‘స్ట్రా’లు వేయించుకొని, చెరొకవైపునుంచి త్రాగుతున్నప్పుడు గోపాలం అన్నాడుకదా: - “చూడమ్మా గర్ల్స్ ఫ్రెండ్లూ, ధూతర్లల్లాంటి కళ్ళద్దాలతో సినిమాల తియ్యొచ్చని మీరు తోకేరే, వాటితో సినిమాల తీయడం ఎంతవరకూ నిజమో తెలీదు గాని, వాటి మూలంగా సినిమాలకు తీసికెళ్ళడం మూత్రం నిజంగా ‘నియం!’ అవునా!”

“ఉవ్వి” అన్నది ఉష. ‘ఉవ్వి’ అయిపోయాడు గోపాలం! ★